

Landskap: Skåne Upptecknare: Agda Olsson, Limhamn
 Härad: Bava Berättare: Elwa Jönsson, "
 Socken: Herby Berättarens yrke: fru
 Uppteckningsår: 1961 Född år 1873 i Vismarör, Herby sn.

Hyddande, utvecklande och roande
 föremål för barn i krypåldern. s. 1-2.

LUF 114

16/5-61

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Från till L. N. F. 114.

Barn i Lappältern finns barn i Thins inland.

Omkring 1880
Luf 114

Från Kolva Jönsson, som är 88 år och född i Kismas-
lös i Loftö socken, minns från sin uppväxt-
hus man i denna trakt använde vagn, gång-
stolar och gungor till sina barn i lappältern. En-
barnet i vagnen som merendels hade en liten gunga
dyra för sig, band man ett band för att ej barn
skulle dyra skulle falla av vid vagnvingeri. Bandet
var ofta ett väst band s. k. fjäcktåband. När
barnet växte till och kunde sitta använde man
gunga, denna hade man hakat fast i takbjälken
När i gungans band man fast barnet med sele
som alltid hängde fast i gungan. Fanns ej sele
använde man halvdubbel eller något annat tygstycke
att binda fast barnet ^{med} i gungan. Ofta satt barnet

Vagn med
dyra och band

Gunga i tak-
bjälke
sele

i gungan och som man hade sig tid att försöka
 sig med barnet utan ställa till gungan då och då
 när barnet var i klyppeldern och skulle till gå hade
 man en gängstal, denna var låg och fyrkantig
 med ett rundt brät i mitten och hade fyra hjul.
 Den främre övre delen kunde man lyfta av inman
 man satte ner barnet och bakade som på den så
 barnet stod säkert i stelen och på smörningarna ^{hände} rora
 sig framåt i den. Kom med smörningarna i denna
 lukt hade alla ryggar, gungor i labbjälte och
 gängstlar. Trichare i klyppen tillverkade dem.
 Lehnare var mest harrgjorda brädder, men
 någon gång kunde barn få en bräddha häft på
 marknad. Någon fullhalt eller fullskärm hände
 sig för jämnare till. När på landet hade man sig
 bräddvagn vid denna tid, en för jämnare.

Gängstal
på hjul

Lehnare
bräddha

bräddha
häft på marknad